

Színpadról a képernyőre

Közel egy éve volt, hogy mindenkinek megváltozott az élete. Az éttermek, múzeumok, stadionok bezártak, az utcára vagy nem lehetett, vagy féltek kimenni az emberek. A legtöbben otthonról dolgoztak, az irodába csak a nosztalgia kedvéért jártak be, az iskolák is online működtek. Az számított szerencsésnek, akinek volt egyáltalán munkája.

Mindezek ellenére engem talán a színházak bezárása viselt meg a legjobban. Igaz, hogy ott voltak számunkra a filmek, sorozatok és videók, mégis az mind teljesen más élmény, mint a színházteremben ülni, természetesen legszebb ruhában, sósperreccel a kezében, várva, hogy elsötétedjenek a fények.

Emlékszem, anno azt a szót használtam a színházmentes állapotra, hogy „*művészeti elhanyaglás*”. Rám és szerintem mindannyiunkra, akármennyire nehéz beismerni, ez teljes mértékben igaz volt múlt tavasszal, így nem csoda, hogy nyáron alig vártam már az őszi időszakot, amikor - rövid időre ugyan -, de kinyithattak eme szent helyek. Szeptember végén a Mamma Mia!-t tekintetem meg a varázslatos Madách Színházban, amiről annyi jót tudnék mesélni, hogy ez a cikk kevés lenne rá. Aztán következő héten ott volt a Pesti Toldija, mely főszereplőjével már készült interjú a TeDi-ben.

Sajnos ezek után megint bezárták a kapukat, de nem csüggedtek! Megérkezett az online színház, például a Nemzeti Streampad vagy A SzínpadON. Eleinte furcsálltam ezt a képernyős-előadásos akármit, de a téli szünetben elszántuk magunkat és bekuckóztunk Kovács Kriszta és Sasvári Sándor duettestjére. Ekkor éreztem először, hogy itt nem lesz megállás. Ugyan az „igazi” színház légkörét nem adja vissza a közvetítés, de a kivitelezése és technikája olyan magasszintű volt, hogy még engem is meglepett.

Az egyetlen problémám az volt az utóbbi hónapokban, hogy nem találtam meg a megfelelő darabot a musicalest után. Ellenem szóljon, hogy nem nagyon kutakodtam, ám úgy gondolom, ha ott lett volna a tökéletes, sorsszerűen találkozom vele.

Mit ne mondjak, ez bekövetkezett. A hétfégen a szüleim hívták fel a figyelmemet a Katona négy szereplős darabjára, amit a SzínházTv-n keresztül értünk el. A Széljeggy egy dörzsölt, gazdag ügyvédnő, egy gyermekét egyedül nevelő fordítónő és egy csaló ingatlanos történetét meséli el, a maguk szerepében elbűvölő Fullajtár Andrea, Ónodi Eszter, Takács Kati és Bányai Kelemen Barna közreműködésével.

Úgy gondolom, példértékű, amit a színházak hajtottak végre a pandémia alatt, küzdöttek, úgy, ahogyan csak kevesen tudnak. Külön elismerés jár innen, a TeDi soraiból is a színészeknek, amiért elestek, majd felálltak és koronát igazítottak.

Készítette: Deli Mandula 7.a
Rovat: Programajánló rovat
Megjelent: 2021.03.05.

Beszélgetés Csőre Gáborral, avagy egy jókedvű délután

Csőre Gábor - színész

Csőre Gábort sokféle filmből, sorozatból és színházi darabból ismerhetjük, de a legtöbbet szinkronszínészként hallhatjuk eredeti hangját. Csodával határos módon, ez a hang akár egy egész művet elő tud adni egyedül. Természetesen Arany János Toldijáról van szó.

Az osztályommal nagy lelkesedéssel színházba készültünk. Mivel nem olyan régen tanultuk a Toldit, egyértelműen ezt az előadást választottuk, és végül sikerrel járt a jegybeszerzési akció. A történet normális esetben, azzal folytatódna, hogy elmentünk, láttuk, élveztük, és meg akarjuk nézni még egyszer, de az élet nem ilyen egyszerű.

Hamarosan betiltották a száz főnél több lelket számláló belső rendezvényeket, ahogyan a színházi előadásokat is. A hír hidegzuhanyként ért mindenkit, hiszen néhány héttel a nagy nap előtt már egész osztályunk várta az eseményt.

Pár napra rá beköszöntött a távoktatás, majd az ezzel járó művészeti elhanyaglás. A színház remek lehetőség lett volna a kulturálódásra, a Toldi más látószögű megismerésére, valamint, csupán élvezetből, Csőre Gábor hangjának, játékának élő megfigyelésére. Van olyan megoldás, amivel pótolni lehet a páratlan élményt?

Elárulom, mindig van. Ebben az esetben egy nagyszerű terv fogalmazódott meg a fejemben. Mi lenne, ha meghívnám Csőre Gábort az osztálycsoportba? Végül is most, hogy nem szerepel talán lesz egy kis ideje szerény csapatunkra. Rengeteg őrlődés és érvek felsorakoztatása után, minden mindegy alapon írtam egy hosszú üzenetet Neki, melyben elmondtam helyzetünket. Nemsokára meglepően nyitottan igennel felelt, úgyhogy elkezdhattunk gondolkozni a társalgás menetén.

Szandi nénivel úgy terveztük, hogy a Toldi lesz a főbb téma, de a végén szinte a világ összes dolgáról szó esett. Először elszavalta az én Toldi alternatív befejezésem, melyet korábban

olvashattatok az újságban. Hangja és beszédstílusa a megszokott verziót tükrözte, meghintve egy jó nagy adagnyi humorral. A vers után következhetett a Toldi átbeszélése.

A művész úr érdekes párhuzamot talált a mű és a Star Wars filmek között. Szerinte az első, körülbelül négy versszak bevezető jellegű, mint a Csillagok Háborújánál a sárga betűs szöveg. Ezen kívül be tudná helyezni a Toldit egy mai történetbe, élethelyzetbe. Mindenesetre érdekesítő a véleménye erről.

Az elkövetkezendő háromnegyed órában számos kérdéssel bombáztuk, melyekre készséggel, teljes mértékben szókimondóan válaszolt.

Elmesélte Nekünk, hogyan jött az egyszemélyes színdarab ötlete, amely mint mondta, saját fejéből pattant ki. Toldi Miklóssal abszolút nem hasonlít a személyiségük, bár Csöre Gábornak nem éppen ellenszenves a karakter.

Megtudhattuk, hogy kifejezetten érdekli a háborús történelem és az arról szóló könyvek. Általában nem idegesíti fel magát azon, ha eltéveszt valamit a színpadon, csak belekukkant a szövegkönyvbe, és már folytatja is. A művész úr szerint a lámpaláz egészséges jelenség, és nélküle kihunyhat a színészet iránti szenvedély.

Az őszintesége és fergeteges szellemessége teszi az ország egyik kedvenc színművés�évé, aki közvetlenségével azonnal elvarázsolja az embereket. A beszélgetésünk óriási megtiszteltetés volt számunkra, biztos vagyok benne, hogy örök emlék marad, amit az unokáinknak is elmesélhetünk.

A cikket írta: Deli Mandula 6.a
A kép forrása: vigszinhaz.hu
Rovat: Interjúk rovat
Megjelent: 2020. április 22.

Kedves Olvasóim!

Ebben az évben úgy döntöttem, kicsit máshogy szeretném átvészelnem a távoktatást, mint múlt tavasszal, szóval létrehoztam ezt a karanténblogot. Itt szeretnék majd mesélni nektek arról, mi történik velem nap, mint nap, mik a tapasztalataim ebben a várhatóan egy hónapban.

Remélem, mindannyian élvezni fogjuk!

Manci

2021. március 8. - első nap

Ma volt a hivatalos első online óránk, így nem csoda, hogy nagyon izgultam. Szerencsére minden tényleg pompásan sikerült, nem szakadt meg a kapcsolat, nem dobott ki a rendszer, sőt még a mikrofonom is működött! Ezt személyes sikerként éltem meg, és bízom abban, hogy nálatok is gördülékenyen folytak az órák.

A nap további részében a feladatokkal szöszöltem, főleg a kelta csomó rajzolásával, ami bár meglepő lehet, gonosz módon többször is kifogott rajtam. Persze sok minden mást is kaptunk, ezért eltartott egy darabig, amíg befejeztem a teendőket, de 2 óra körül sikerült végeznem mindennel.

Nem tudom, ti hogy vagytok velem, de én maximálisan kiélveztem az otthonom nyújtotta kényelmet, felkeltem reggel fél nyolckor, és hajnali kilencig regenerálódtam. Sose szerettem kimászni az ágyból, de abban van valami különösen nehéz, ha pár lépésnyire van tőled, és úgy kell a gép előtt várnod a tananyagot.

Természetesen tanulás közben rongyosra hallgattam minden lejátszási listát, amit csak találtam. Érdekes, hogy én és az apukám zene mellett szeretünk dolgozni, anyukám viszont ki nem állhatja.

Viszont most térjünk a sok óra munka vizeiről a szórakozás vizeire! Még tegnap olvastam el a nemrég „pánikvásárolt” Két lépés távolság című könyvet, ami azonnal rabul ejtette a szívemet. Aki olvasta, vagy látta filmen, pontosan tudja, mit értek az alatt, hogy mélyen meghatott a történet. Csak ajánlani tudom!

Ezután a mai délutánt jórészt filmezéssel töltöttem, mégpedig a zseniális "Nőstényördög" társaságában. Gondolom, nem kell kiemelnem, hogy Meryl Streep ismételten kiemelkedőt alkotott, de meg kell jegyezmem a többi színész játékát és a film eszméletlenül humoros cselekményét is. Aki kikapcsolódásra vágyik eme vészterhes időkben, az interneten megtalálhatja!

*Összesítve így értékelném a napomat: 8/10
Izgatottan várom a holnapot, tartsatok velem!
Manci*

2021. március 12. - első hét

Sziasztok!

Amikor elkezdtem írni ezt a blogot, nem hittem volna, hogy a „karantén2 szó szerinti fogalma valóban érvényesülni fog benne. Ugyanis pár napja fogságra ítélték az osztályunkat, szóval nem léphetünk ki a lakásból. Rám ez nem volt nagy hatással, hiszen a hétvégére nem terveztem túl sok mindent olvasáson és filmezésen kívül, tehát inkább csak felfogtam a helyzetet, nem esett nehezemre elfogadni.

Azt kezdem észrevenni, hogy így, a távoktatás alatt, még a tanulnivalók mellett is, sokkal több a szabadidőm. Ez az egyik pozitív oldala a bezártságnak. Viszont nehéz mindennap „elhagyni a munkahelyem". Egyáltalán nincs úgy, hogy kettőkor leteszem a tollat és kikapcsolom a gépet. Tipikusan bennem van az érzés, hogy még ebből egy kicsit, abból egy kicsit... és végül akár estig is dolgozom. Azt hiszem, ezzel mindannyian így vagyunk.

Persze szórakozásból is jutott a héten, például elkezdtem újraolvasni a számomra oly kedves Szent Johanna Gimi utolsó részét, valamint megtekintettem a Szív hídjai című filmet. Az utóbbihoz papírzsepi erősen ajánlott.

Ezenkívül hírt kaptam egy újabb színdarabról is! Március huszadika környékén újból képernyő elé ülök, és átadom magam a színháznak. Erről a darabról majd később mesélek itt, a blogban nektek is.

Viszont az edzés sem maradhatott el, szerencsére megtartották számunkra a teniszt, és barátkozgattam a jógával is. Amikor a nyakamat kitekerve próbáltam féllótuszba helyezkedni, ráébredtem, hogy nem igazán az én sportom. De vannak terveim a mozgásra...

*Mára ennyit mesélnék!
Találkozunk legközelebb!
A hét összességében: 9/10
Manci*

2021. április első hete

Sziasztok!

Úgy döntöttem, a mai blog picit rendhagyó lesz. Eddig nem épültek témákra a bejegyzések, most azonban szeretném bemutatni nektek a kedvenc idézeteimet.

Az idézetek olyan pársoros bölcsességek, amelyek szavait igaznak hisszük és követni akarjuk. Számomra igen sokat jelentenek, így most a TOP 5 részemről legkedveltebb következnek.

5. Olyan vagyok, mint a Hold.

Egy részem mindig takarásban marad.

Ez szerintem az egyik legszebb hasonlat, amit hallottam és minden emberre igaz. Sajnos nem tudom, ki a szerzője, de szeretettel gondolok rá.

4. Tett kell, nem szó!

Igazándiból ezt nem is idézetnek, hanem jelmondatnak nevezném. A szüfrazsett című filmben hallottam először ezt a szösszenetet, és azóta mélyen belém égett.

3. Mindenki van fény és némi sötétség is.

A kérdés az, hogy melyik részre hallgatunk.

Az jellemez minket.

Ez a nagyon okos gondolat Sirius Black szájából hangzott el a Harry Potterben. Szerintem ez az a mondás, mely mindenki életét jellemzi kivétel nélkül.

4. Ami mássá vagy furcsává tesz- az az erősséged.

Ki ne olvasná Meryl Streep ikonikus idézeteit a TeDi hasábjain? Úgy hiszem, azt sosem szabad elfelejtenünk, hogy mindannyian különlegesek vagyunk és épp emiatt egyformák.

5. Merj élni, meghalni bárki tud.

Frida Kahlo pompás tanácsát nem is kell magyaráznom. Egyszerűen tökéletesen igaz úgy, ahogy van.

Remélem, tetszett ez a kis válogatás, és sikerült inspirálódnotok!

Mára ennyi, avagy, ha már idézeteknél tartunk:

That's all.

Manci